

Bokföringsnämnden
att: Anna Ersson
Box 7849
103 99 STOCKHOLM

Stockholm 2016-08-19

Remissvar på förslag till nytt allmänt råd med tillhörande vägledning om årsredovisning i mindre företag
Ert Dnr 15-32

Srf konsulternas förbund (tidigare Sveriges Redovisningskonsulters Förbund) har beretts tillfälle att lämna synpunkter på ert förslag till nytt allmänt råd med tillhörande vägledning om årsredovisning i mindre företag (K2).

Srf konsulternas förbund

Srf konsulterna är Sveriges ledande branschorganisation inom redovisning och lön.

Srf konsulterna auktoriserar och kvalitetskontrollerar redovisningskonsulter och lönekonsulter.

Srf grundades 1936 och verkar för en sund bransch med fokus på nytta för företag och samhälle.

Srf konsulterna har 5 500 medlemmar, varav 3 500 är Auktoriserade Redovisningskonsulter och Auktoriserade Lönekonsulter, som biträder 330 000 svenska och utländska företag.

Srf konsulterna erbjuder professionell kompetensutveckling via auktorisation, branschinformation och ett stort utbud av kvalificerade utbildningar

Läs mer på www.srfkonsult.se

Remissvar:

Srf konsulternas förbund (Srf konsulterna) tillstyrker förslaget med följande kommentarer:

- 1) Som direkt svar på nämndens fråga om behovet av allmänt råd för enskilda näringsidkare anser vi att dessa regler ska tas bort från vägledningen. Vi har av den anledningen inte kommenterat varje regel för sig.
- 2) Vi föreslår justeringar enligt synpunkter framförda nedan under Motivering
- 3) Vi föreslår justeringar av mer redaktionell karaktär i enlighet med bifogad bilaga.

Motivering

Vägledningen är till stora delar identisk med nu befintliga K2-regler. En del justeringar har däremot gjorts av olika anledningar. De regler som har funnits har i stort sett fungerat bra. Självklart har det väckts en del frågor som i olika omfattning har försvårat praxis.

Med anledning av att årsredovisningslagen har ändrats finns behov av att snabbt få ut ett uppdaterat K2-regelverk. Av tidsskäl förstår vi att nämnden inte kan hantera allt för omfattande synpunkter. Vi noterar också skrivningen i remissbrevet att nämnden inte kommer att ta hänsyn till synpunkter på befintliga K2-regler.

I vårt remissvar finns en del synpunkter på befintliga regler. I en del fall är det mer önskvärt med ändringar/förtydliganden då praxis går åt olika håll. Det gäller till exempel omföring av fond för yttre underhåll i en bostadsrättsförening och vad som menas med konsekvent tillämpning då det gäller regel 7.9. Vi står till förfogande för vidare diskussioner i de fall ni önskar förtydliganden av våra synpunkter eller utveckling av behovet av ändringar.

Hänvisning till BFNAR 2012:1

Vägledningen innehåller åtminstone en skrivning (andra stycket kommentaren till punkt 1.1) som ger vid handen att vissa mindre företag bör överväga att tillämpa BFNAR 2012:1 (K3) istället för K2. Detta trots att det inte finns någon formell begränsning för företagen att tillämpa K2.

Vi anser att det är helt och hållet upp till användarna att välja regelverk. Om Bokföringsnämnden (BFN) anser att det vore lämpligare för många mindre företag att välja K3 och vill "hjälpa till" med valet vore det bättre om BFN tydligare angav varför. En skrivning i följande riktning kan övervägas:

"Detta är ett förenklat regelverk som innehåller ett antal begränsningar. Det finns situationer när BFNs allmänna råd om årsredovisning och koncernredovisning är ett mer lämpligt regelverk. Exempel på begränsningar är att vägledningen inte tillåter redovisning till verkligt värde, komponentavskrivning, presentation av kassaflödesanalys som egen rapportdel, koncernredovisning, redovisning av uppskjuten skatt, m.m. Av begränsningarna följer att till

exempel företag med fastigheter, anläggningsintensiva företag och företag där presentation av kassaflöde är viktigt (till exempel bostadsrättsföreningar) bör överväga att tillämpa K3.”

Vad gäller om en fråga inte är reglerad

Punkten 1.8 reglerar vad som gäller om en fråga inte är reglerad i det allmänna rådet. Enligt 1.8 b ska ibland ”grundläggande principer enligt detta allmänna råd, se kapitel 2” tillämpas.

Det är svårt att läsa ut vilka som är de grundläggande principerna (utöver de grundläggande principerna i årsredovisningslagen (ÅRL) enligt kapitel två. I kommentartexten till punkten tas dessutom upp ytterligare faktorer att ta hänsyn till, bland annat att det allmänna rådet ska leda till få justeringar i inkomstdeklarationen.

Vi föreslår följande formulering på 1.8 b:

”Grundläggande redovisningsprinciper enligt 2 kap. 4 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) och principer i detta allmänna råd.”

Sista stycket i kommentaren föreslår vi utformas enligt följande:

”Finns inte någon regel i det allmänna rådet som behandlar liknande frågor ska företaget söka vägledning i de grundläggande redovisningsprinciper som finns i 2 kap. 4 § första stycket ÅRL och principerna i detta allmänna råd (se bland annat kapitel 2).”

Vi förslår att kapitel 2 namnändras till ”Principer” och att den inledande kommentarens första stycke formuleras enligt följande:

”Kapitlet behandlar årsredovisningslagens grundläggande redovisningsprinciper och när avvikelser får göras från dessa. Kapitlet behandlar också några ytterligare principer som ska användas då det allmänna rådet tillämpas.”

Kassaflödesanalys

Det allmänna rådet förbjuder upprättande av kassaflödesanalys som egen rapportdel. Enligt kommentarer i vägledningen innebär det även att en kassaflödesanalys inte kan lämnas som frivillig tilläggsupplysning, eller på annan plats i årsredovisningen. Det framgår däremot att det är tillåtet att lämna frivilliga tilläggsupplysningar.

Vår tolkning är att det är tillåtet att lämna vissa upplysningar om kassaflödet i en frivillig not. De företag som vill göra detta kommer inte att ha någon vägledning för vad som lämpligen ska ingå i upplysningen. Det riskerar att leda till en tillämpning där en del företag inte redovisar kassaflöde alls, medan de som har med en upplysning om det redovisar på olika sätt.

Vi anser att en kassaflödesanalys ger viktig information. Debatten kring detta har i första hand rört bostadsrättsföreningar, men frågan gäller fler företag än så. I många fall innehåller en kassaflödesanalys viktig information för banker, leverantörer, med flera. Det är därför

olyckligt att BFN förbjuder möjligheten att lämna det som egen rapportdel och dessutom begränsar möjligheterna att upplysa om den frivilligt.

Vi anser att det ska vara tillåtet att frivilligt lämna en kassaflödesanalys även då K2 tillämpas. BFN bör inte hindra företagen från att lämna viktig information. Det torde vara möjligt att kopiera de regler avseende kassaflödesanalys som finns i K3.

Väsentlighetsprincipen

Hur den i lagen nyinförda väsentlighetsprincipen ska hanteras inom ramen för K2 kommer troligen att bli föremål för diskussion. I utkastet är lagtexten intagen tillsammans med en relativt kortfattad kommentar. Det är oklart hur den förhåller sig till de särskilda förenklingsregler som finns i K2. Dessa är (se punkt 2.1) kopplade till möjligheten att göra avvikelser enligt 2 kap. 4 § andra stycket ÅRL.

Som exempel kan nämnas punkt 7.9. Enligt regeln kan ett företag undvika att periodisera återkommande belopp. Detta är en avvikelse från periodiseringsprincipen i ÅRL. Enligt väsentlighetsprincipen kan ett företag avvika, men bara om följderna av avvikelsen är väsentlig. Innebär införandet av väsentlighetsprincipen att det finns en gräns för hur höga belopp som kan accepteras då punkt 7.9 tillämpas.

Andra regler som eventuellt påverkas av införandet av väsentlighetsprincipen är möjligheten att underlåta att periodisera belopp under 5 000 kronor samt möjligheten att skriva av inventarier på fem år oaktat korrekt nyttjandeperiod.

Vi inser att denna fråga inte är lätt att lösa. Vi anser däremot att det vore önskvärt med ett allmänt råd som förklarar förhållandena mellan väsentlighetsprincipen och ett antal förenklingsregler i det allmänna rådet. Vi har däremot inget konkret förslag, men är öppna för en fortsatt dialog med nämnden i denna fråga.

Förenklingsregeln enligt 7.9

Enligt kommentaren till punkt 7.9 följer av 4 § första stycket 2 ÅRL att regeln ska tillämpas konsekvent mellan åren för varje enskild återkommande utgift. Ett företag kan till exempel välja att periodisera utgift för försäkring samtidigt som förenklingsregeln tillämpas på utgifter för billeasing.

Enligt punkt 2.3 finns möjlighet att avvika från den grundläggande principen om konsekvent tillämpning. I kommentaren anges däremot att förenklingsregeln i punkt 7.9 ska tillämpas konsekvent mellan åren för varje enskild återkommande utgift.

Skrivningarna ger sken av att det inte går att gå ur förenklingsregeln om den har börjat tillämpas. Vi anser att det alltid ska vara tillåtet att gå över till att redovisa på ett korrekt sätt. Ett företag borde alltid på börja göra korrekt periodisering även om förenklingsregeln i 7.9 har tillämpats.

Rättelse av fel

Vi anser att det ska vara tillåtet att rätta fel över eget kapital. I förslaget ställs nu krav på rättelse över resultaträkningen. Det innebär att två års resultaträkningar blir "fel". Det är inte bra ur analysynpunkt. Eftersom det i vissa fall är enklare att rätta över resultaträkningen bör den metoden vara tillåten. Vi förordar med andra ord en får-regel vad gäller rättelse av fel.

Rubriker och summeringsrader

Enligt punkt 3.5 ska vissa uppställningsformer i kapitel fyra tillämpas. Enligt punkten får namn på poster ändras. Däremot får inte namn på rubriker och summeringsrader ändras.

I slutet av kapitlet kommer särregler som gör det möjligt för stiftelser, ideella föreningar och samfällighetsföreningar att ändra namn på rubriker och summeringsrader.

Vi anser att alla företagsformer borde kunna ändra namn på rubriker och summeringsrader om det bättre beskriver innehållet. Som reglerna är nu måste till exempel en bostadsrättsförening inleda resultaträkningen med rubriken "Rörelseintäkter, lagerförändringar, m.m.". Det är väldigt få, om ens någon, bostadsrättsförening som har lagerförändringar att redovisa. Det blir däremot fel enligt K2 om de inte använder sig av rubriken i det allmänna rådet.

Vi anser sammanfattningsvis att punkt 3.5 skrivs om så att även rubriker och summeringsrader får namnändras. Då kan samtidigt särreglerna 3.12 – 3.14 utgå.

Posten råvaror och förnödenheter

Enligt resultaträkningsschemat i kapitel fyra med tillhörande kommentar ska kostnader som tillverkande företag, entreprenadföretag eller tjänsteproducerande företag har för legoarbeten och underentreprenader redovisas i posten.

Ett syfte med kapitel fyra är att det ska vara tydligt i vilken post en utgift ska redovisas som kostnad. För till exempel åkerier råder det delade meningar om hur schemat ska tolkas avseende vissa utgifter. I praktiken redovisas nu på olika sätt. En del redovisar utgifter för bensin, försäkring, m.m. i posten Råvaror och förnödenheter medan andra redovisar detta som Övriga externa utgifter.

Vi anser att det bör förtydligas vad som ska redovisas som kostnad under rubriken Råvaror och förnödenheter för tjänsteproducerande företag.

Gåvor

Vad gäller intäktsredovisning av gåva anges i tabellen i punkt 6.26 hur det ska göras. Gåva definieras däremot inte i allmänt råd. Det finns en del skrivet om det i kommentaren på sidan

124. Vi anser att delar av det borde vara allmänt råd där begreppet definieras. Vidare bör intäktsredovisningen lyftas ur tabellen och redovisas i eget allmänt råd.

I kommentartexten bör det förtydligas att matchning mot framtida kostnader inte är tillåtet. Det vill säga om en gåva erhålls för att något ska göras i framtiden ska gåvan ändå intäktsföras vid erhållandet.

Vad gäller andra stycket i kommentartexten föreslår vi istället följande formulering:

”En gåva som har erhållits för att användas för ett särskilt ändamål, en så kallad ändamålsbestämd gåva, är inte ett bidrag.”

lanspråktagande av ersättningsfond

Vi ansluter oss till det remissvar BAS intressenternas förening lämnar avseende hantering av anskaffningsvärde då en tillgång anskaffas och en ersättningsfond tas i anspråk.

Förvärv med offentligt bidrag

Punkt 9.14 anger att när en tillgång finansieras helt eller delvis med offentliga bidrag ska bidraget minska anskaffningsvärdet och inte redovisas som intäkt. Bidrag i form av skattereduktioner och skatteavdrag ska däremot minska årets skattekostnad.

Vi ställer oss frågande till att skattereduktioner ska minska skattekostnaden och inte anskaffningsvärdet. Om så är fallet anser vi att det bör lämnas några exempel i kommentartexten. Ett kan vara att skattereduktion för en solcellsanläggning ska redovisas som en minskad skattekostnad och inte påverka anskaffningsvärdet på tillgången.

En eller flera tillgångar

Regel 10.2 med tillhörande kommentar är tänkt att tydliggöra när flera delar ska räknas som en anläggningstillgång. Bland annat ska delar som har ett naturligt samband och har förvärvats för att användas som en enhet redovisas som en tillgång.

Vi uppfattar reglerna som att företagen ska utgå från inkomstskattereglerna. Det är däremot inte givet och det uppkommer situationer som skulle behöva förtydligas. Hur ska man till exempel resonera om man köper en åkare köper en lastbil och ett släp?

Vi anser att ett förtydligande av punkten bör göras.

Tillkommande utgifter kopplat till immateriella anläggningstillgångar

Enligt punkt 17.2 ska tillkommande utgifter som hänförs till andra tillgångar än byggnad och mark ska läggas till det redovisade värdet, om tillgångens funktion eller prestanda tydligt förbättras i förhållande till vad som gällde vid anskaffningstidpunkten eller den senare tidpunkt då tillgångens prestanda tydligt förbättrades. Det gäller inte tillkommande utgifter

som är utgifter för företagets eget utvecklingsarbete och som kan hänföras till en förvärvad immateriell anläggningstillgång. Sådana utgifter ska redovisas som kostnad.

Denna ändring riskerar att stå i strid med inkomstskattelagens regler. Det kan med andra ord leda till att ett företag tvingas redovisa en kostnad i räkenskaperna trots att beloppet måste aktiveras skatterättsligt. Företagen riskerar förlora rätten till räkenskapsenlig avskrivning.

Vi menar att BFN bör överväga att tillåta aktivering även i dessa fall.

Lång- respektive kortfristiga skulder

I 3 kap. 4 b § samt 5 kap. 13 § ÅRL görs skillnad på skulder beroende på när de ska betalas. Innan lagändringen gjordes skillnaden mellan skulderna baserat på när de förföll. Vi kan inte läsa ut att det ska innebära någon ändring i sak.

Med anledning av en pågående debatt om vad som ska betraktas som kort- respektive långfristigt anser vi att det vore önskvärt med förtydligande antingen i allmänt råd eller kommentar. Det den pågående debatten mest har gällt är de fall där banken i samband med ränteförhandlingstidpunkter har en ensidig rätt att säga upp lånet. Med väldigt stor sannolikhet händer inte det, men formellt förfaller lånet.

Stockholm som ovan

Fredrik Dahlberg
Vice VD
fredrik.dahlberg@srfkonsult.se

Sven-Inge Danielsson
Ordförande i Srf konsulternas redovisningsgrupp
sidanielsson@tirfing.net